

Sygn. akt V KK 67/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **P. P.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

z powodu kasacji

wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 14 października 2014 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 kwietnia 2014 r.,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa;**
- 3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S., Kancelaria Adwokacka, kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i 80/100), w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 25 kwietnia 2014 r. P. P. został uznany winnym czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 40 stawek

dziennych grzywny, każda w wysokości 20 zł. Wyrok ten został następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 14 października 2014 r.

Od powyższego prawomocnego rozstrzygnięcia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k., przez jego zastosowanie i błędne przyjęcie, że skazany dopuścił się usiłowania czynu określonego w art. 279 § 1 k.k., w sytuacji, gdy zdaniem skarżącego jego zachowanie nie zostało podjęte z zamiarem bezpośrednim koniecznym do przypisania mu odpowiedzialności za powyższe przestępstwo, jak również skazany nie dokonał przełamania żadnego zabezpieczenia;

II. obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego ujawnionych wprost w treści zeznań świadków, a tym samym przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów będących podstawą wyroku, które nie stanowią całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej;

III. naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 427 § 2 k.p.k. przez brak należytej kontroli wyroku przez Sąd Odwoławczy, pod kątem nie tylko przyczyn odwoławczych podniesionych przez obrońcę skazanego, ale pod kątem ustaleń faktycznych i wniosków wyciągniętych na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego i uchybień związanych z postępowaniem dowodowym z pominięciem istotnych świadków, którymi byli kierowca- pokrzywdzony oraz znajoma skazanego, jak również pominięcie dowodu rzeczowego w postaci kluczyka do otwarcia wlewu paliwa, brak opinii daktyloskopijnej;

IV. naruszenie art. 439 § 1 pkt 10-11 k.p.k. w zw. art. 6 k.p.k., art. 32 Konstytucji RP, art. 14 ust. 3 MPPOiP, art. 6 ust. 3 EKPCz i art. 7 § 2 u.s.p. przez uniemożliwienie skazanemu udziału w rozprawie apelacyjnej, a tym samym naruszenia podstawowego prawa skazanego m.in. do czynnego udziału w rozprawie apelacyjnej, kiedy to skazany, wyrażał jasno chęć uczestnictwa w rozprawie od początku informując o tym obrońcę z urzędu, a następnie Sąd Odwoławczy.

Skarżący podnosząc powyższe argumenty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji lub Sądowi I instancji.

W swojej odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższe zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu umożliwiającym jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza zarzutów kasacyjnych i ich uzasadnienia przekonuje, że obrona na etapie postępowania kasacyjnego stara się w dużej mierze uzupełnić wywody, które w pierwszej kolejności (gdy chodzi o formę i zawartość) znaleźć powinny się w apelacji. W takim układzie trudno przed Sądem Najwyższym kwestionować ewentualne mankamenty postępowania Sądu I instancji, o których nie wypowiedział się Sąd odwoławczy, gdyż nigdy pod takim kątem sprawa nie została mu przedstawiona. Nie zmienia tego sposób sformułowania zarzutów kasacyjnych przez skarżącego, które sprowadzają się jedynie do polemiki z ustaleniami Sądu I instancji. Błędy te miały, zdaniem obrońcy przeniknąć do postępowania odwoławczego, co miałyby mieć znaczenie na etapie kasacyjnym z uwagi na rzekome kwalifikowane naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Uważna lektura uzasadnień sądów orzekających w sprawie pozwala na stwierdzenie, że ich procedowanie oraz sposób prowadzenia postępowania dowodowego mieściły się w standardach wyznaczonych w tym zakresie przez przepisy k.p.k. Akcentowany przez obronę fakt dość radykalnej i diametralnej zmiany postawy i wyjaśnień P. P. nie powoduje automatycznie niemożności w procesie dochodzenia do prawdy uwzględnienia jego poprzednio złożonych zeznań i skonfrontowania różnych wersji wydarzeń prezentowanych przez oskarżonego na poszczególnych etapach procesu. W tym zakresie Sąd Najwyższy nie dopatruje się uchybień sygnalizowanych w kasacji.

Gdy zaś chodzi o zdaje się najpoważniejszy zarzut zawarty w kasacji, tj. wskazane zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10-11 k.p.k. uznać należy, że do tego rodzaju naruszenia procedury i praw oskarżonego nie doszło. Sąd bowiem pouczył P.P. o jego prawach w tym treści art.

451 k.p.k. (k. 247), co należy podkreślić na ponad miesiąc przed terminem rozprawy apelacyjnej. Osadzony nie domagał się doprowadzenia na rozprawę odwoławczą, więc obecność obrońcy uznana została za wystarczającą.

W związku z powyższym uznać należy, że zarzuty kasacyjne stanowią jedynie próbę wymuszenia w postępowaniu kasacyjnym ponownej weryfikacji poczynionych przez sąd I instancji ustaleń faktycznych, a zwłaszcza ponowną ocenę zeznań świadków. Takie postąpienie, z czego zdawać musi sobie sprawę profesjonalny obrońca jest w tym postępowaniu niedopuszczalne.

Z uwagi na przedstawione argumenty, należało orzec, jak w sentencji.